

صحيفة المهدي عليه السلام

[10] ولایت الهی به آخرین گوهر تابناک خاندان پیامبر، حضرت صاحب الامر (علیه السلام) رسید. هر چند آن بزرگوار در میان خلق ظاهر نمی شدند اما افراد مورد اعتمادی مرتب خدمت ایشان رسیده و مشکلات شیعیان را عرض نموده و راهنمائیها و فرامین آن پرتو فروزنده الهی را به مردم ابلاغ می کردند، این اشخاص که از نظر ایمان و پرهیزکاری و اعتماد و وثوق، سرآمد مسلمانان آن دوره بودند، واسطه بین مردم و آن حضرت بشمار می رفتند و راهنمائیها و ارشادات ایشان را به مردم می رساندند. از میان نواب آن حضرت چهار نفر مشهورتر و خاصتر می باشند، که واسطه بین ایشان و عموم مردم بوده و به نواب اربعه معروفند و عبارتند از: عثمان بن سعید عمری، محمد بن عثمان بن سعید عمری، حسین بن روح نوبختی، علی بن محمد سیمری. غیبت کبرای آن حضرت: نواب اربعه سالیانی واسطه فیض بین امام و مردم بودند، تا آنکه در سال 329 هجری این طومار بسته شد و براساس مشیت الهی غیبت کبرای آن حضرت آغاز گردید، همان غیبتی که از مدتها پیش پیامبر و امامان شیعه بدان خبر داده بوده، و مسلمانان در آن دوره آزمایش می شوند، تا هنگامیکه حضرتش بفرمان پروردگار توانا ظهور کرده و لباس تحقق بر آرمانهای الهی بپوشانند. از سال 329 هجری که غیبت کبری آغاز می گردد باب نیابت خاصه آن حضرت مسدود می شود، و در دوران غیبت هر کسی ادعای بابیت و نیابت کند بنا به تصریح خود ایشان دروغگوست.
